

Sygn. akt V KO 14/19

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Siuchniński

w sprawie zażalenia pokrzywdzonej **U. C.**
na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w K.
z dnia 31 grudnia 2018r. o umorzeniu śledztwa,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 14 marca 2019 r.,
wniosku Sądu Okręgowego w Z.
zawartego w postanowieniu z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt II Kp [...],
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu ze względu
na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu we W.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2019 r., sygn. akt II Kp [...], Sąd Okręgowy w Z., na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia pokrzywdzonej U. C. na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w K. z dnia 31 grudnia 2018r. w sprawie PO I Ds. [...] o umorzeniu śledztwa o przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. i art. 258 § 1 k.k.

Uzasadniając wniosek wskazano, że w zawiadomieniu o popełnieniu tych przestępstw U.C. podnosi, iż w obszarze właściwości miejscowej Sądu Okręgowego i Prokuratury w Z. działa „zorganizowana grupa przestępcza” w skład, której wchodzi około 40 sędziów i prokuratorów a także pracownicy sądów i prokuratur rejonowych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu zażalenia pokrzywdzonej U. C. na postanowienie prokuratora Prokuratury Okręgowej w K. z dnia 31 grudnia 2018r. w sprawie PO I Ds. [...] o umorzeniu śledztwa, w sprawie o przestępstwa z art. 231 § 1 k.k. i art. 258 § 1 k.k. - jest zasadny.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego niejednokrotnie podnoszono, że kryterium „dobra wymiaru sprawiedliwości”, o którym mowa w art. 37 k.p.k., odnoszone jest do sytuacji, które mogą wywierać realny wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać w opinii publicznej uzasadnione (choć obiektywnie nieprawdziwe) przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób bezstronny. Niewątpliwie do okoliczności subiektywnie uzasadniających powstanie wątpliwości odnośnie do zdolności zachowania bezstronności przez sąd właściwy należą te, występujące w sprawach, w których osobą oskarżoną bądź wskazaną jako podejrzaną o popełnienie przestępstwa, jest sędzia sądu właściwego. Na gruncie przedmiotowej sprawy pokrzywdzona wskazuje, że na terenie Sądu właściwego działa „mafia prokuratorsko-sędziowska” a wskazani przez nią sędziowie i prokuratorzy, w większości inicjowanych przez nią spraw, przekroczyli swoje uprawnienia i nie dopełnili obowiązków.

Wobec tego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego w Z., że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k. należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w Sądzie właściwym, w którym służbowe obowiązki pełnią sędziowie i prokuratorzy wskazywani przez pokrzywdzoną jako sprawcy przestępstw, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania, w świadomości skarżących jak i w opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego przedmiotowe zażalenie.

Jako właściwy do rozpoznania przedmiotowej sprawy należało wskazać na Sąd Okręgowy we W.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.